

delse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.“

6. § 22, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

7. § 24, stk. 1, affattes således:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for personer, der har lønindtægt, herunder frit ophold og andre goder, som lønmodtageren har i kraft af arbejdsforholdet, foretages der et fast fradrag (lønmodtagerfradrag), der træder i stedet for:

1. Fradrag efter ligningslovens § 9, stk. 1, for udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse. Der bortses herved fra udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, i det omfang merudgifterne ved rejsen er dækket ved godtgørelse fra den pågældendes arbejdsgiver.
2. Fradrag efter ligningslovens §§ 9 B-9 D for udgifter til befordring.
3. Fradrag efter ligningslovens § 14, stk. 7, for kontingenter til faglige sammenslutninger.
4. Fradrag efter renteforsikringslovens § 1, stk. 1 a, for udgifter til arbejdsløshedsforsikring.“

8. § 26, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„Hvis den ene ægtefælles skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er sambeskattet ved indkomstårets udløb, skal underskuddet dog i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst.“

9. Efter § 26 indsættes:

„§ 26 A. Skattemæssige afskrivninger på aktiver, der anvendes i en af en gift person drevet erhvervsvirksomhed, foretages af den pågældende, uanset om aktivet tilhører denne eller den med ham sambeskattede ægtefælle.

Stk. 2. Overdrager eller overfører en ægtefælle aktiver til den med ham sambeskattede ægtefælle til anvendelse i dennes erhvervsvirksomhed, skal fortjenester eller tab, som derved fremkommer, ikke medregnes ved opgørelsen af den førstnævnte ægtefælles skattepligtige indkomst. Efter overdragel-

sen eller overførelsen behandles aktiverne med hensyn til skattemæssige afskrivninger samt til beskatning af fortjenester og fradrag af tab ved afståelse, som om de var anskaffet af den sidstnævnte ægtefælle til de tidspunkter og de beløb, hvortil de i sin tid er anskaffet, og eventuelle afskrivninger, som tidligere er foretaget, anses for foretaget af den pågældende. Foranstående regler gælder ikke ved overdragelse af varer hørende til en af den overdragende ægtefælle drevet erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. Uanset reglerne i stk. 2 finder reglerne i afskrivningslovens § 32 tilsvarende anvendelse, når der ved overdragelsen eller overførelsen af aktiver til ægtefællen sker overgang fra én benyttelsesform til en anden.“

10. I § 35, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., ændres „§§ 37 og 37 A“ til: „§§ 37, 37 A og 37 B“.

11. § 35, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

„Indkomstskat svares derefter med lige så stor en del af det udfundne skattebeløb, som indkomsten i perioden udgør af helårsindkomsten.“

12. § 37, stk. 2, 4. pkt., affattes således:

„Fradrag i den anden ægtefælles indkomst kan dog kun ske, hvis ægtefællerne er sambeskattet ved indkomstårets udgang.“

13. § 37 A, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Ved beregningen af indkomstskat for en gift kvinde, der for hele indkomståret eller en del af dette sambeskattes med sin mand, indrømmes der et fradrag i den ansatte skattepligtige indkomst svarende til halvdelen af hendes indkomst af den i § 4, stk. 2, a-d, nævnte art. Fradraget kan højst andrage 2.000 kr., og denne overgrænse ned sættes med 100 kr. for hver fulde 1.000 kr., hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 10.000 kr. I det omfang fradraget under hensyntagen til hustruens personfradrag ikke kan udnyttes, foretages det i mandens skattepligtige indkomst. Fradraget i mandens indkomst kan dog ikke foretages, hvis sambeskatningen med hustruen er ophørt inden indkomstårets udgang.“